

CHỖ DỰA VỮNG CHẮC

Phuong Hoàng Yến

Công đoàn bộ phận Khoa Ngoại ngữ

Tháng 9 năm ngoái, tôi được Trường cử đi học tập chuyên môn dành cho viên chức giữ vai trò quản lý cùng với bảy thầy cô khác cũng đến từ Trường Đại học Cần Thơ. Ba trong số chúng tôi là phụ nữ. Mấy chị em ngồi nói chuyện với nhau mới phát hiện ra điểm chung là tất cả những gì chúng tôi có được ngày hôm nay là do may mắn có được sự ủng hộ hết mình của gia đình

Thống kê của Tổ chức UN Woman vào tháng 1 năm 2021 cho thấy phụ nữ chiếm một tỉ lệ thấp hơn nhiều so với nam giới trong các vị trí quản lý từ cấp địa phương cho đến cấp nhà nước. Trong số 131 quốc gia tham gia khảo sát, chỉ có 22 quốc gia có người đứng đầu là phụ nữ. Với các vị trí bộ trưởng thì chỉ có 21% là phụ nữ và thông thường quản lý các bộ liên quan đến gia đình, trẻ em, người tàn tật, bình đẳng giới ... Ở cấp địa phương, phụ nữ chỉ chiếm 36% các vị trí quản lý (<https://www.unwomen.org/en/what-we-do/leadership-and-political-participation/facts-and-figures>).

Người ta hay nói với nhau “Đằng sau một người đàn ông thành công luôn có bóng dáng của một người phụ nữ.” Không ai nói đằng sau một người phụ nữ thành công là ai, hay thậm chí có ai hay không? Nghe có vẻ buồn. Buồn hơn là nhiều người còn định kiến người phụ nữ càng thành công thì nguy cơ bước một mình trên đường đời càng cao.

Thực tế xung quanh tôi cho thấy đằng sau rất nhiều những người phụ nữ năng động, xông xáo trong công tác là bóng dáng không phải của một, mà là rất nhiều người. Là cha mẹ già phụ giúp chăm sóc con cái, là người bạn đời thông cảm và thấu hiểu, là con cái ngoan ngoãn và hiểu chuyện, là nhà quản lý ủng hộ và tạo điều kiện, là đồng nghiệp yêu thương và giúp đỡ. Hơn một nửa những điểm tựa đó chính là cha mẹ, bạn đời và con cái - là gia đình.

Nhiều năm nay tôi không nhớ Việt Nam mình chọn ngày 28/06/2001 là Ngày gia đình Việt Nam. Đến khi nhìn ảnh gia đình bạn bè trên mạng xã hội vào ngày này thì mới nhận ra: À, thì ra hôm nay là Ngày gia đình Việt Nam! Tôi tin rằng có nhiều người giống như tôi, quên mất ngày quan trọng này. Bởi gia đình là những gì quá đỗi thân thuộc. Là máu thịt, là ruột rà, là giận nhau hôm trước hôm sau làm hòa, là mâu thuẫn, tranh cãi nảy lửa cho đến khi hiểu ra thì lại càng yêu thương nhau hơn. Vì quá thân thuộc nên khi buồn bã, đau khổ, thất bại ta lại quay về tìm sự an ủi trong vòng tay gia đình. Vì quá thân thuộc nên khi vui vẻ, thắng lợi, thành công người ta lại có khuynh hướng ăn mừng ngoài xã hội thay vì với gia đình. Vì quá thân thuộc nên nhiều khi người ta lại nhìn người ngoài mà lại khó khăn, gắt gỏng, bực dọc với người nhà. Vì quá thân thuộc nên ta mặc định là gia đình sẽ luôn ở đó vì mình.

Cảm ơn Công đoàn Trường Đại học Cần Thơ đã tổ chức cuộc vận động viết bài tuyên truyền nhân dịp kỷ niệm 20 năm Ngày gia đình Việt Nam. Nhờ đó mà tôi sẽ luôn nhớ ngày 28/6 là ngày phải đem nhiều hơn sự ấm áp cho gia đình mình. Ngày này sẽ nhắc nhở tôi rằng không phải hề thứ gì thân thuộc thì mình không cần tốn công bồi dưỡng và vun đắp. Rằng gia đình sẽ luôn ở đó vì ta, nhưng ta cũng cần ở đó vì gia đình. Bao lâu rồi ta chưa dùng ái ngữ với gia đình mình? Bao lâu rồi ta chưa cầm đôi bàn tay nhăn nheo của cha mẹ già và nói với họ rằng ta yêu thương họ biết bao? Bao lâu rồi ta chưa dành thời gian nhắc lại những kỷ niệm ngày mới yêu với người bạn đời? Nói với anh ấy hay cô ấy lời cảm ơn vì sau tất cả mọi sóng gió ngoài kia thì họ vẫn ở bên ta?

Ngay lúc này tôi đã dùng viết đỏ khoanh một trái tim lên ngày 28/6 trên tờ lịch để bàn. Nhất định năm nay mình phải nhớ ngày này. Chẳng mấy khi mình mới có dịp thể hiện lòng biết ơn và tình yêu thương với chỗ dựa vững chắc của mình, phải không?